

end man tidligere har gjort, lad os saa først faae en rimelig og naturlig Forhandling derom; men nu ad denne Vej at forlade sin tidligere Betragtning og strax at slutte sig til Høires Betragtning, fordi et Forslag bliver fremsat paa denne Maade, uden at det Udvalg, hvis Arbejder vi forhandle, i mindste Maade har drøftet dette Forslag, dertil maa jeg sige, at det er imod Sædvane, forøvrigt som saa meget Andet. Jeg skal bemærke, at Ordføreren ganske vist tilhøiede, at det var sket uden Bemyndigelse, men selv da gjælder dette. Vi ere ganske vist nu, naar vi skulle registrere det, inde paa besynderlige Veie og Konti, hvor vi spille Bold med vore tidligere Afstemningers Stilling saa til Et og saa til et Andet. Det skulde ikke forbyde mig, om Venstre blev Høire og Høire blev Venstre i mange Spørgsmaal, sete i Belysning af Fortiden. Jeg skal indstrænke mig til disse Bemærkninger.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius):

Jeg kan i alt Væsentligt, hvad Vædringsforslagene angaar, henholde mig til det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har udtalt. Særlig hvad Vædringsforslaget under Nr. 78 angaar, hvortil jo slutter sig Vædringsforslaget under Nr. 84 paa Kommunitetsbudgettet, maa jeg udtale, at den Inspektørpost, der her foreslaas, allerede nu er meget nødvendig, og at han vil blive aldeles nødvendig, naar den gamle polytekniske Lærestanstalt nu i Genhold til en tidligere givne Bevilling bliver ombygget til Sommer og bliver indrettet til Universitetsauditorier; saa vil man ikke kunne undvære en saadan Mand. I det Administrationen altsaa maa finde sig i, at denne Regtelse sker nu i Aar, maa den dog mene, at man til næste Aar ikke, i alt Fald fornødtigvis, vil kunne negte den. Forslaget under Nr. 79, som jo hele Udvalget undtagen et enkelt Medlem har stillet, maa man jo finde sig i; kun maa jeg gjøre den Bemærkning, at saa overordentlig sent i Samlingen er Forslaget dog ikke fremkommet; thi det blev fremfendt til Finantsudvalget ved Skrivelse af 14de December f. A. Hvis der bliver Tid mellem 2den og 3die Behandling til en nærmere Forhandling med Finantsudvalget, vil jeg gjøre et Forsøg paa, om det ikke skulde være muligt at give en mindre Forhøielse af Husleieportionen til Professor Kostgardianus. Denne Professor har jo hidtil været stillet saaledes, at han har faaet sin Husleiegodtgørelse strax, samtidig med, at han blev Professor; men denne Portion

har saa kun andraget det Halve af, hvad Husleieportionerne til de øvrige Professorer andrage. Nu ere for et Par Aar siden Husleieportionerne blevne forhøiede, og det synes mig da rimeligt ogsaa at forhøie hans Husleieportion saaledes, at den kommer til at staa i samme Forhold til de øvrige Professorers Husleieportioner, som den hidtil har gjort, altsaa med 200 Kr. i Stedet for som nu foreslaaet med 400 Kr. Det tror jeg, vilde være en rimelig og billig Afgjørelse af denne Sag. For imidlertid at lette en mulig Forhandling af dette Spørgsmaal tillader jeg mig herved at tage Forslaget under Nr. 80 tilbage.

Formanden (Høgshov): Vædringsforslaget under Nr. 80 er taget tilbage. Er der Nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius):

Hvad Vædringsforslaget under Nr. 83 angaar, skal jeg udtale, at jeg ikke tror, at det er nødvendigt. Jeg tror, at der er god Grund til at bevilge de 500 Kr., som Udvalgets Flertal her vil stryge, men paa den anden Side maa jeg dog benytte Leiligheden til overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der nu havde Ordet lige før mig, at udtale, at jeg i Hovedsagen paa dette Punkt ikke kan være enig med ham. Jeg finder det ganske vist rigtigt, at der paa Finantsloven opføres en moderat Sum for dermed at understøtte virkelig særlig godt begavede Mennecker, der i en noget ældre Alder ønske at studere. Men derimod at gaa saa vidt, som vi i længere Tid ere gaaede, at give Understøttelse uden noie Undersøgelse, om der virkelig ogsaa var tilstrækkelig Grund dertil, blot fordi Bedkommende er fattig og har Attest for at være vel begavet, det tror jeg kun har gjort Ulykke, eller i alt Fald har været til lige saa megen Ulykke som til Nytte. Naar derimod en mindre Sum stilles til Ministeriets Raadighed, vil man være tvungen til at anvende en ganske anden Kritik overfor de Understøttelser, man giver, end naar man, som det indtil for et Par Aar siden har været Tilfældet, har haft en ret betydelig Sum til sin Raadighed. Man syntes da, at siden man havde denne store Sum at anvende, og der var en Masse Ansøgninger inde, burde man ogsaa bruge den. Jeg tror derfor, at nogen Medsættelse paa 2 a er rigtig, men om man skal gaa videre endnu og nedrette Summen for